

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ב' כֶּסֶל:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹמֵי:

הַזֵּה כֹּה לְשׁוֹן רֵצֵנוּ זְכוֹנוּ לְזֵרְכָה

פֶּרְקָא רַבִּיעָא דְסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא עֵתִיק טְמִיר וּסְתִים
וְכוּ'

בְּהַעֲלֵתְךָ אֶת הַנְּרוֹת וְכוּ' פִּרְשׁ רַש"י שֶׁתִּהְיֶה שְׁלֵהֶבֶת עוֹלָה
מֵאֲלֵיהָ.

א כְּתִיב (תהלים קל"ט): "אַחֹר וְקֹדֶם צִרְתָּנִי". כִּי יֵשׁ שֶׁכֶּל שְׂאָדָם
מִשֵּׁיג אֹתוֹ עַל־יְדֵי הַקְּדָמוֹת רַבּוֹת, וְהַשֶּׁכֶּל הַזֶּה
מְכַנֶּה בְּשֵׁם 'אַחֹר'; וַיֵּשׁ שֶׁכֶּל שָׁבָא לְאָדָם בְּלֹא שׁוֹם הַקְּדָמָה, אֲלֹא
עַל־יְדֵי שִׁפְעַ אֱלֹקֵי, וְזֶה מְכַנֶּה בְּשֵׁם 'קֹדֶם', בְּשֵׁם פָּנִים. וְהַתְּלַהֲבוֹת
הַלֵּב נוֹלָד מִחֶמֶת תְּנוּעַת הַשֶּׁכֶּל, כִּי טִבֵּעַ הַתְּנוּעוֹת שֶׁמוֹלִיד חֵם,
וְלִפֵּי מְהִירוֹת תְּנוּעוֹת הַשֶּׁכֶּל, כֵּן מוֹלִיד חֵם בְּלֵב. נִמְצָא עַל־יְדֵי
שִׁפְעַ אֱלֹקֵי, שֶׁהַשֶּׁכֶּל נִשְׁפָּע לְאָדָם בְּמְהִירוֹת, שְׂאִין צָרִיךְ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹם הַקְּדָמָה, עַל־יְדֵי זֹאת הַמְהִירוֹת שֶׁלִּהֲבֵת הַלֵּב
עוֹלָה תָּמִיד מֵאֲלֵיהָ:

ב אֲבָל לְהַגִּיעַ לְבַחֲיַנַּת שִׁפְעַ אֱלֹקֵי הַנִּל, אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לָזֶה,
אֲלֹא שִׁיקְדֵשׁ אֶת פִּי וְחֻטְמוֹ וְעֵינָיו וְאַזְנוֹ, וְהֵן הֵן
מְאִירִין לוֹ שִׁפְעַ אֱלֹקֵי הַנִּל. הֵינּוּ, שִׁישְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִלְּהוֹצִיא
שֶׁקֶר מִפִּיו, וַיְהִיָּה לוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֻטְם, בְּבַחֲיַנַּת
(ישעיהו י"א): "וְהָרִיחוּ בִירְאַת ה'", וַיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנַת חֻכָּמִים, הַתְּלוּי
בְּאֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת (משלי כ"ב): "שִׁמַּע דְּבַרֵי חֻכָּמִים", וַיַּעֲצִים עֵינָיו

מִרְאוֹת בְּרַע, כִּי הֵן הֵן הַמְעוֹרְרִין אֶת שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֶּ"ל לָבוֹא, כִּי
הִפָּה וְהַחֲטָם וְהָעֵינִים וְהָאֲזָנִים תְּלוּיִים בַּמַּח, וְהֵן מְעוֹרְרִין אֶת
הַמַּח שִׁיהִיָּה בְּבַחֲיַנַּת קָדָם, בְּבַחֲיַנַּת פָּנִים.

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ט): "רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֶמֶת" – זֶה בְּחִינַת מַח
הַנֶּאֱמָר אֶצֶל פָּה; וְזֶה (שָׁם קי"א): "רֹאשִׁית חֲכָמָה יֵרֵאת ה'"
– זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֶצֶל חֲטָם; וְזֶה בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ט): "הוֹכַח
לְחַכָּם וַיֵּאָהֲבֵךְ" – זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֶצֶל אֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת
"שְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים"; וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ג): "וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי
שְׁנֵיהֶם" – זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֶצֶל עֵינִין. וְהֵן הֵן שְׁבַעַת
הַנִּירוֹת, כִּי פָה וְתֵרִין נִקְבָּא חֲטָמָא וְתֵרִין עֵינִין וְתֵרִין אֲדָנִין הֵם
בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, 'וּמְנַרְתָּא – דָּא רִישָׁא' (עֵיין בַּהֲקַדְמַת הַתִּיקוֹנִים
י"ג), הֵינּוּ הַמַּח, וּפְנֵי הַמְנוֹרָה – הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֶּ"ל.

**ג וְשְׁפַע אֱלֹקֵי הַזֹּאת הוּא בְּחִינַת סֶפְהָ, כִּי סֶפְהָ הוּא בְּחִינַת
שְׁפַכָּה בְּרוּח־הַקֹּדֶשׁ (עֵיין מַגִּילָה י"ד. וְשָׁם י"ג. אבִי**

סוּכָה שְׁנַעֲשֶׂה לְיִשְׂרָאֵל כְּסוּכָה. וּבְרִישׁ וּיקְרָא רַבָּה דְרֵשׁוּ אבִי סוּכָה שְׁהִי אבִי הַנְּבִיאִים שְׁסוּכָה
בְּרוּח־ק), כִּי רוּח־הַקֹּדֶשׁ הוּא שְׁפַע אֱלֹקֵי. וְסֶפְהָ הַזֹּאת הִיא בָּא
עַל־יְדֵי שְׁבַעַת עֲנָנִים, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת כַּנֶּ"ל, שְׁעַל־יְדָם
הָאָדָם מִשִּׁיג פְּנֵי הַמְנוֹרָה, הֵינּוּ סֶפְהָ, הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי. וְרוּח־הַקֹּדֶשׁ
נִקְרָא עַל שֵׁם הַחֲכָמָה, שְׁהִיא רוּחַ חֲכָמָה הַבָּא מִקְּדָשׁ כִּידוּעַ (עֵיין
זוּהַר אַחֲרֵי דַם"א).

**וְזֶה שְׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (סוּכָה י"א: וְע"ש ג"כ בַּדָּף י"ב.
בַּתוּם ד"ה בַּפְּסוּלַת גוֹרֵן):** מִנֵּין שְׁאֵין מְסַכְכִּין אֶלְא בְּדָבָר שְׁאֵין
מְקַבֵּל טְמֵאָה וּבְדָבָר שְׁגָדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ? שְׁנֶאֱמַר: "וְאֵד יַעֲלֶה מִן
הָאָרֶץ" – מָה אֵד הוּא דָּבָר שְׁאֵין מְקַבֵּל טְמֵאָה וְאֵין גְּדוּלוֹ אֶלְא
מִן הָאָרֶץ וְכוּ'. וְאֵד – הֵן הֵן אֵלוֹ הָעֲנָנִים הַנֶּ"ל, וְהֵן בְּחִינַת קְדָשׁ,

וְגִדְלִין מִן הָאָרֶץ, כִּי צָרִיד הַמְקַבֵּל הַזֶּה לְהִיּוֹת חָכָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה חֲכָמָתָא לְחַכְמֵי מִין' (דניאל ב), בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת ל"א):
 "וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה" (עיין ברכות נ"ה):

ד וְסִכָּה הַנִּ"ל, הֵינּוּ רוּח־הַקֹּדֶשׁ הַנִּ"ל, שֶׁפֶע אֱלֹקֵי הַנִּ"ל, הוּא
 בְּחִינַת מְקִיפִין, שֶׁהַשֵּׁכֶל הַזֶּה הוּא גָּדוֹל עַד לְמֵאד, עַד
 שְׂאִין הַמַּח יְכוּל לְסַבְּלוֹ וְאִין נִכְנָם בַּמַּח, אֲלָא הוּא מְקִיף אֶת
 הָרֵאשׁ. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ רוּאִים כַּמָּה חֲכָמוֹת עֲמֻקּוֹת, שְׂאִין יִכְלֹת בַּמַּח
 הָאֲנוּשֵׁי לְהַבִּין עַל בְּרִיו, כְּמוֹ כַּמָּה וְכַמָּה מְבוּכוֹת שְׂאֵנוּ נְבוּכִים
 בָּהֶם, כְּמוֹ הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה, שְׂאִין מַח שֶׁל אֲנוּשֵׁי יְכוּל לְהַבִּין אֶת
 הַיְדִיעָה הַזֹּאת, וְהַשֵּׁכֶל הַזֶּה הוּא בְּחִינַת מְקִיף, שְׂאִין נִכְנָם
 בַּפְּנִימִיּוֹת הַמַּח כִּי אִם מְקִיף אוֹתוֹ מִבְּחוּץ, וְהַשֵּׁכֶל הַפְּנִימִי מְקַבֵּל
 חִיּוּתוֹ מִהַמְקִיף הַזֶּה.

וְדַע, שְׂזִיחַ עֵקֶר כַּח הַבְּחִירָה, כָּל-זְמַן שֶׁהַשֵּׁכֶל אִין כָּל כֶּף גָּדוֹל
 לְהַבִּין הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה, אֲזִי כַח הַבְּחִירָה עַל מְקוֹמוֹ, כִּי
 יֵשׁ בְּיָדוֹ כַּח לְבַחַר הַחַיִּים אוֹ הַפּוּכּוֹ; אֲבָל כְּשֵׁיכְנָם הַמְקִיף הַזֶּה
 לְפָנָיִם, וְאִזּוֹ יִתְגַּדֵּל הַשֵּׁכֶל הָאֲנוּשֵׁי וְיִתְגַּלֶּה לְאֲנוּשֵׁי הַיְדִיעָה
 וְהַבְּחִירָה, אִזּוֹ יִתְבַּטֵּל הַבְּחִירָה, כִּי אִזּוֹ עַל-יְדֵי גְדוּלוֹ שֶׁל הַשֵּׁכֶל יֵצֵא
 מִגְּדָר הָאֲנוּשֵׁי וְיַעֲלֶה לְגְדָר מְלָאךְ, וְאִזּוֹ יִתְבַּטֵּל הַבְּחִירָה; וְזֶה זֶה
 עֵקֶר כַּח הַבְּחִירָה, זֶה שְׂאִין יוֹדֵעַ הַשֵּׁכֶל שֶׁל הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה.

וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ ז"ל (בְּרִכּוֹת י"ז), שֶׁלְעֵתִיד צְדִיקִים יוֹשְׁבִים
 וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשֵׁיהֶם - 'עַל רֵאשֵׁיהֶם' הַצָּרֶף לֹמַר, כִּי
 לְעֵתִיד יִתְבַּטֵּל הַבְּחִירָה. וְזֶה: צְדִיקִים יוֹשְׁבִים, שֶׁהִי שִׁיבָה הוּא
 מוֹרָה עַל הָעֵדָר הַבְּחִירָה, כְּמוֹ: "יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם" (תְּהִלִּים ב), שֶׁהוּא
 מוֹרָה עַל הָעֵדָר הַשְּׁתַנּוֹת, כִּי הַתְּנוּעָה מוֹרָה עַל הַשְּׁתַנּוֹת
 מִרְצוֹן אֶל רְצוֹן, וְהִי שִׁיבָה מוֹרָה עַל הָעֵדָר הַשְּׁתַנּוֹת, הֵינּוּ בְּטוֹל

הַבְּחִירָה. וְזֶה מִחֲמַת וְעֵטְרוֹתֵיהֶם, הֵינּוּ הַמְּקִיפִים, כְּמוֹ (שְׁמוּאֵל א'
כ"ג): "שָׂאוּל וְאַנְשָׁיו עֵטְרִים אֶל דָּוִד", בְּרֹאשֵׁיהֶם, וְלֹא עַל
רֹאשֵׁיהֶם; הֵינּוּ הַמְּקִיפִים יִכָּנְסוּ בְּתוֹךְ הַמַּחִין לְפָנָיו, וְאִזּוֹ יִכָּנְסוּ כָּל
הַשְּׂכָלִיּוֹת שֶׁלֹּא הָיָה יְכוּל לְהַבִּין אוֹתָם יִכָּנְסוּ לְפָנָיו בְּתוֹךְ הַמַּחִין,
וַיֵּדַע וַיִּשָּׂיג אוֹתָם, וְאִזּוֹ יֵצֵא מִגֶּדֶר אֲנוּשֵׁי וַיַּעֲלֶה לְגֶדֶר מִלֶּאדָּה,
וַיִּתְּבַטֵּל הַבְּחִירָה:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

עֵתִיקָא טְמִיר וְסִתִּים – כ"א

א הַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב נוֹלָד מִחֲמַת תְּנוּעַת הַשְּׂכָל וְכִפֵּי מְהִירַת תְּנוּעַת
הַשְּׂכָל בֵּין מוֹלִיד חֵם בְּלֵב, כִּי טָבַע הַתְּנוּעָה שְׁמוּלִיד חֵם. דְּהֵינּוּ
עַל-יְדֵי שְׁהֶאָדָם מִתְּנוּעֵעַ שְׂכָלוֹ לְחֹשֶׁב בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה עַל-יְדֵי-זֶה
נִתְחַמֵּם וְנִתְלַהֵב לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. נִמְצָא כְּשִׁזְזָה לְשַׁפֵּעַ אֱלֹקֵי
שְׁהֶשְׂכָל נִשְׁפָּע לוֹ בְּמִהִירוֹת שְׂאִין צָרִיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹם הַקִּדְמָה
עַל-יְדֵי-זֶה הַמְּהִירוֹת שְׁלֵהֶבֶת הַלֵּב עוֹלָה תְּמִיד מֵאֵלֶיהָ:

אָמַר הַמַּעֲתִיק, צִרְפָּתִי לְפָנָיו מִהַמְּאֶמֶר לֵב טָהוֹר סִימָן קנ"ו כִּי בֵּין
סִדְרָם מוֹרְנוֹ רַבֵּי נָתָן זִכָּר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה בְּ"קִצּוֹר לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן הַיְיִשָּׁן" וְלֹא רָצִיתִי לְשַׁנוֹת:

ב וְעַל-יְדֵי הַתְּלַהֲבוֹת הַנֵּ"ל זִזְכָּה לְגַרְשׁ רוּחַ הַטְּמָאָה רוּחַ שְׁטוּת
וּמְטִהָר לְבוֹ. כִּי נִגְדַּד שְׁנֵתְלַהֵב וְנִבְעַר לְעִבְרָה אוֹ לְתַאֲוָה רָעָה חֵם
וְשָׁלוֹם שְׁמוּזָה נִטְמָא לְבוֹ נִגְדַּד זֶה צָרִיךְ שְׁיִתְלַהֵב וַיִּבְעַר לְבוֹ לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ. כִּי טָבַע הָאֵשׁ שְׁמִגְרֵשׁ הָאֵוִיר כְּמוֹ שְׁנֵתְבָרַר בְּחוֹשׁ מִכְּמָה
דְּבָרִים עַל כֵּן צָרִיךְ חֲמִימוֹת שְׂבִלֵב, וְכְמוֹ שְׁכָתוֹב: "כָּל דְּבָר אֲשֶׁר
יָבוֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ" (בְּמִדְבָר ל"א כג). וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁמֵתְפַלֵּל
וְלוֹמַד בְּהַתְּלַהֲבוֹת עַל-יְדֵי-זֶה יִטְהַר לְבוֹ מִרוּחַ שְׁטוּת וַיִּזְכָּה לְלֵב

טהור. ועל-ידי-זה יזכה לדבר בינו לבין קונו בדבורים חדשים בכל פעם שהם בחינת רוח הקדש ממשי:

ג על-ידי התנועה מוליד חמימות דהינו על-ידי שמתנועע ממחשבה למחשבה בגדלת הבורא יתברך והתורה הקדושה כנ"ל. וכן עקר חמימות יסוד האש הוא מה שמקבל מתנועת הכוכבים כי יסוד האש הוא סמוך לגלגלים וכן כל גלגל מקבל מגלגל שלמעלה ממנו. ועל כן על-ידי שמצדיק הרבים הינו שמקרב בני אדם לעבודת השם יתברך או על-ידי שדן כל אדם לבד זכות שגם זה נקרא מצדיק הרבים על-ידי-זה מוליד גם כן חמימות והתלהבות להשם יתברך כמו שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים" (דניאל י"ב ג). והוא מקבל החמימות ממה שלמעלה ממנו וכן יכול להוריד חמימות לאחר גם כן כמו הכוכבים שמקבלים מלמעלה ומורידים למטה:

ד ועל-ידי-זה שנתלהב הלב זוכה לטהרת הלב ויקים בו מה שכתוב: "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהלים נ"א יב). כי מה שמדברים בינו לבין קונו הוא בחינת רוח-הקדש כל אחד לפי בחינתו. כי על-ידי שנכנס לזה ומכריח עצמו ומכין עצמו לדבר לפני השם יתברך שולח לו השם יתברך דבורים בפיו שהם בחינת רוח-הקדש ודוד המלך עליו השלום יסד מזה ספר תהלים. וצריך לראות לחדש עצמו תמיד לבקש בכל פעם בתחנונים ודברי רצונים חדשים שזוכה לזה על-ידי לב טהור כנ"ל (ועי' בזה מדרש ילקוט תהלים פ"ז):

ה ולהגיע להשכל שהוא בחינת שפע אלקי הנ"ל שהוא בחינת רוח-הקדש צריך שיקדש את פיו וחתמו ועיניו ואזניו. הינו שישמור עצמו מלהוציא שקר מפיו ויהיה לו יראת שמים שהוא קדשת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ח אומר מוהר"ת זצ"ל "צריך לציין מקומו שיהיה צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזוהי יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

החטם, ויהיה לו אמונת חכמים להאמין בהם ולשמע דבריהם שעל-ידי-זה מקדש את האזנים ויעצם עיניו מראות ברע. ועל-ידי-זה יזכה לשכל הנ"ל ודעת שלם שבו תלוי הכל:

סדר היי מוהר"ן הי"ד:

גם היה אצל הרב הקדוש מנסכיו חמשה ימים קדם פטירת הרב הנ"ל. ונסע אליו בחפזון גדול כי היה להוט ונחפוז בנסיעתו כדי למצאו בחיים חיותו. וכן היה שבא אליו סמוך להסתלקותו. וגדל האהבה והשמחה שהיה להרב הקדוש הנ"ל מביאת רבנו זכרוננו לברכה אי אפשר לספר ולשער כלל.

כי הרב הנ"ל היה מטל על ערש דוי בחלי כבד מאד, באשר היה מפרסם בפיו כל ויחצי שנה רצופים היה מטל מסגר בחדר שלא היה נכנס לתוכו שום אור השמש, כי לא היה אפשר לו לסבל אפלו התנוצצות השמש. ולא זו ממקומו ולא היה יכול לאכל שום תבשיל. כי לא היה יכול לסבל הריח של תבשיל. והיו מכרחים לסגן לו הרטב כמה פעמים קדם שאכלו. ובכל ביתו לא היו רשאים להכניס שום תבשיל, כי לא היה יכול לסבל הריח וכיוצא בזה, כי היה חולה גדול ביסורין גדולים וחולאת כבד מאד. וכשבא רבנו זכרוננו לברכה אצלו החיה אותו מפש. ותקף כשבא האיש של רבנו זכרוננו לברכה ובשר אותו שרבנו זכרוננו לברכה יבוא אצלו, נתמלא שמחה הרב הנ"ל ואמר שהוא החיה אותו מפש. ואחר כך בא רבנו זכרוננו לברכה אצלו וקבלו בכבוד גדול מאד, ובאהבה וחבה גדולה בלי שעור וערף ודברו ביחד הרבה מאד. וכפי הנשמע מהאיש שהיה שם עמו שדברו שם מענין מראות וחזיונות של צדיקים אמתים מה שחזוים ומשיגים וכו' ודברו מהמלאך מט"ט וכו' וכיוצא בזה. ואחר-כך צוה הרב הקדוש

שִׁיעֲשׂוּ סְעֻדָּה עֲבוּרוֹ בְּבֵיתוֹ דִּיקָא, אַף־עַל־פִּי שְׂלֵא הָיוּ רִשְׁאִים
 לְהַכְנִים שָׁם תַּבְּשִׁיל כַּנֵּ"ל. אַף־עַל־פִּי־כֵן אֶהְבָּה מְקַלְקֵלַת הַשׁוּרָה
 וְעָשָׂה שָׁם סְעֻדָּה גְדוֹלָה עֲבוּרוֹ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה יָשֵׁב בְּרֹאשׁ
 וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנֵּ"ל הַרִים עֲצָמוֹ וְנִכְנַם לְתוֹךְ הַבַּיִת לְבוֹשׁ בְּמִלְבוּשׁ
 עֲלִיוֹן שְׁקוֹרִין חֲלָאט שֶׁל גִּילְדֵן גִּישְׁטִיק [מְעִיל רְקוּם בְּחוּמֵי זָהָב],
 וְנִכְנַם וַיָּשֵׁב אֶצְלָם אֶצֶל הַשְּׁלֵחַן לְכַבּוֹד רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה. אֲשֶׁר
 זֶה חֲצִי שָׁנָה אֲשֶׁר לֹא קָם מִמַּטָּתוֹ וְלֹא נִכְנַם לְהִסָּב אֶצֶל הַשְּׁלֵחַן,
 וּבְשִׁבִיל כְּבוֹד הָרַב רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה נִכְנַם בְּתוֹךְ תַּקָּף חוֹלְאָתוֹ
 כִּי אִזּוֹ הָיוּ הַיָּמִים קֹדֶם פְּטִירָתוֹ. וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה הָיָה שָׁם
 מִשׁוּבְתֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ. וְהַפְּצִיר הָרַב הַנֵּ"ל שֶׁיֵּאֱכַל אֶצְלוֹ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ,
 וְלֹא רָצָה רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, וְאַחֲר־כֵּן הַפְּצִיר בּוֹ מְאֹד וְכַמְדָּמָה
 שְׂאֵכַל שָׁם.

וְהָרַב הַנֵּ"ל שָׁלַח לְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה עַל פְּדִיוֹן עֲשָׂרָה אֲדָמִים.
 וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה הָיָה רוֹאֶה שֶׁהוּא מְכָרָח לְחֵלֶק כָּל מָמוֹנוֹ, אֲבָל
 זֶה אֵי אֶפְשָׁר וְכוּ' וְכוּ' וְהֵבִין שֶׁהוּא מְכָרָח לְהִסְתַּלֵּק. וְחִזַּר רַבְּנֵנוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לְבֵיתוֹ קֹדֶם הִסְתַּלְּקוֹתוֹ.

סֵדֶר הַאֲלָף־בַּיִת הַיּוֹמִי:

לח. לְהַשְׁתַּתֵּף עִם מִי שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקַת לוֹ טוֹב לְהַצְלָחָה. לט. מִי
 שְׂאִזְהָב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֲכִילָתוֹ וּבְשִׁתְּיָתוֹ וּשְׂאָר תַּעֲנוּגִים,
 זוֹכָה לְפָרְנָם אֶת עַמִּים רַבִּים. מ. מִי שֶׁשׁוֹנֵא מָמוֹן, זוֹכָה לְאַרְיִכוֹת־
 יָמִים. מא. מִי שֶׁמְחַפֵּשׁ אַחַר אוֹצְרוֹת, הוּא מְקָרַב מִיתָתוֹ. מב. מִי
 שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאוֹת נְעוּרִים, נַעֲשֶׂה רָשׁ. מג. מִי שֶׁמִּיַּגַּע אֶת עֲצָמוֹ
 יוֹמָם וְלַיְלָה אַחַר פְּרִנָּסָה, וְאִינוֹ מוֹצֵא אֶת פְּרִנָּסָתוֹ, תִּקְנָתוֹ –
 שִׁיחֲזִיר בְּנֵי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה. מד. מִי שֶׁמְשַׁבֵּר אִיזָה כְּלֵי שְׂלֵא
 בְּמַתְכוּן, בִּידוּעַ שֶׁהוּא חוֹטֵא. מה. מִי שֶׁשָּׁלְחוּט אַחַר עֲבוּדַת אֲדָמָה,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חזי לומר מזהרני את זעירי ל"צריך לצני מקוה שיהי צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זקן נתן ולא יעבור ע"י הוצאת נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּוְדַּאי אֵין בּו תּוֹעֵלֶת. מו. בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה תִבְקֹשׁ אֶת הַצְּדִיק, שִׁיתְּפִיל עָלֶיךָ. מז. הַשְׁמַחָה תְּמִידִית מְסֻגָּל לְהַצְלָחָה. מח. דֶּרֶךְ-אֶרֶץ צָרִיךְ חֲזוּק. מט. הַמְּשִׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ, כּוֹפְלִים לוֹ פְּרִנָּסָתוֹ; גַּם פְּרִנָּסָתוֹ מְעוֹפֶפֶת לוֹ כְּצַפּוֹר. נ. בַּעֲוֹן כְּטוֹל תְּרוֹמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת הַשָּׂכָר אָבֵד, וּבְנֵי אָדָם רָצִים אַחַר פְּרִנָּסָתָם, וְאֵינָם מַגִּיעִים. נא. מָטָר בְּשָׁבִיל יָחִיד וּפְרִנָּסָה בְּשָׁבִיל רַבִּים. וַיָּחִיד דְּאֵלִים זְכוּתָהּ כְּרַבִּים דְּמִי. נב. עַל-יְדֵי קְדוּשׁ עַל הַיִּין בָּא מָטָר וְנִשְׁמַע תְּפִלָּתוֹ. נג. הַמְּקַיֵּם סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁל אָבִיו בְּבֵיתוֹ, זוֹכֵה לְעֹשֶׂר. נד. מָטָר בְּזְכוּת אָדָם אֶחָד וְשָׂדֵה אַחַת וְעֹשֶׂב אֶחָד, וּבְזְכוּת הָאֶרֶץ וְחֶסֶד וְיִסּוּרִין. נה. הַגְּשָׁמִים נֶעְצְרִין בְּשָׁבִיל עֲבוּדָה זָרָה וּבְשָׁבִיל נְאוּף וּבְשָׁבִיל צְדִיק, שְׁלֹא נִסְפָּד כְּהַלְכָה וּבְשָׁבִיל מְקַפְּחֵי פְּרִנָּסָת אַחֲרִים. נו. עַל-יְדֵי עֲנִיּוֹת נִצּוֹל מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם. נז. עַל-יְדֵי שְׁמוּשׁ שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בָּא עֲנִיּוֹת וּמִיתָה, וְאֶפְלוּ עַל מִי שֵׁשׁ בִּידוֹ לְמַחֹת וְאֵינּוּ מוֹחָה. נח. כְּשֵׁשׁ לוֹ צַעֲקַת לְגִימָא עַל חֲבִירוֹ וְדוּמָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ דִּין. נט. כְּשֶׁרוּאָה אָדָם שְׂפָזוֹנוֹתָיו מְצַמְצָמִין, יַעֲשֶׂה מֵהֶם צְדָקָה. ס. דְּאָגָה וְטַרְדָּא עַל מְזוֹנוֹתָיו מְכַחֵשִׁין כַּחוֹ שֶׁל אָדָם. סא. עַל-יְדֵי נְאוּף בָּא עֲנִיּוֹת. סב. לְפַעֲמִים כְּשֵׁאִין לְצְדִיק מִזֵּל עַל פְּרִנָּסָה, אָז מְקִימִים עָלָיו אֵיזָה מִתְּנַגְּדִים, וְעַל-יְדֵי זֶה נוֹתְנִים לוֹ פְּרִנָּסָתָם הָרְאוּי לָהֶם. סג. הָעוֹסֵק בְּבִנְיָן מִתְּמַסְכֵּן. סד. הַצְּנִיעוּת מְסֻגָּל לְעֹשִׂירוֹת. סה. מִשְׁרַבּוֹ הַצְּרִי-עֵין, רַבּוֹ הַמְּקַפְּחִים פְּרִנָּסָתוֹ שֶׁל אָדָם.

סֵדֶר שְׁיַחֲוֵת הַר"ן הַיְּמִינִי:

מ בַּעֲנִין סְפָרֵי הַמַּחְקָרִים מְבֹאָר כְּכָר אֶצְלָנוּ כִּמְהַ פְּעָמִים שְׁאָסוּר לְעַסֵּק בָּהֶם וְצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵאֵד לְבָלִי לְלַמֵּד אוֹתָם וּלְבָלִי לְהַבִּיט בָּהֶם כָּלֵל אֶפְלוּ בְּסְפָרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא אִסּוּר

גדול מאד ללמד אותם (וכבר מבאר בכמה ספרים גדל האפור ללמד בהם כי לא
באלה חלק יעקב, כי אין לנו שיכות בהם כי אנו מאמינים בו יתברך באמונה לבד בלי
שום חקירה כי הוא יתברך ברא את העולם כלו ומקים את עולמו ועתיד לחדש את עולמו
וכו' ודרך אלו הספרים להקשות קשות שנראין כקשות גדולות והתרוץ חלוש מאד ומי
שרוצה לחקר יותר ולהקשות על התרוץ יכול להקשות ולא יועיל לו התרוץ על-כן אסור
לעין בהם כלל ובאמת כל הקשות שלהם אינם כלום והם כלם תכל ורעיון רוח ומה שאנו
רואים שיש בני אדם שאין דעתן נמשכת אחר ספרים קדושים ונוראים מאד, כגון ספרי
הזהר וספרי האר"י זצ"ל וכיוצא, אף-על-פי שיש בהם חדושים נוראים מאד מאד
המאירים עינים ומתוקים מדבש, והם נמשכים דיקא אחר ענינים אחרים כגון חקירות,
דע כי זהו מחמת מזגם כי מזגם בטבעם הוא מזג רע מן התולדה שנולדו במזג רע
שאינם יכולים לסבל את הדבר הקדוש באמת ובאמת בודאי יש לו בחירה ויש לו כח
לשבר את מזגו הרע אבל מאחר שנולד במזג רע כזה, הוא צריך לסבל מרירות גדול
לשבר את מזגו וטבעו הרע ואשרי לאדם שנולד בקדשה ונמצא בספריהם קשות על
סדר הבריאה-מה זכה הפוכב להיות פוכב, או הפזל להיות מזל ומה חטאו הדברים
השפלים שיהיו שפלים, כגון בהמות וחיות וכיוצא ומדוע לא יהיה בהפך, וכן מפני מה
הראש ראש והרגל רגל ומדוע לא יהיה בהפך וכיוצא בזה כמבאר אלו הקשות באריכות
בספריהם ובאמת הכל תכל ורעות רוח ואין צריכין לחקר אחריו יתברך כי צדיק וישר
הוא:

ובאמת דע כי כל העולם כלו הוא בחינת גלגל החוזר שקורין
דריידיל והכל חוזר חלילה ונתהפך-מאדם מלאך ומלאך אדם
ומראש רגל ומרגל ראש, וכן שאר כל הדברים שבועולם כלם
חוזרים חלילה ומתגלגלים ומתהפכים מזה לזה ומזה לזה מעליון
לתחתון ומתחתון לעליון כי באמת בהשרש הכל אחד כי יש
נבדלים דהינו מלאכים שהם נבדלים לגמרי מן החמר, ויש
גלגלים שהם בחינת חמר אבל חמרם זך מאד ויש עולם השפל

זֶה הַחֹזֵן וְזֶה הַחֹרֵף וְזֶה הַחֹרֵף וְזֶה הַחֹזֵן

חֵיב לְעֹמֵר מִזֶּה רִצְיָן לְ"צֶדֶק צְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָה לְעֹדֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל"»

» חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנֵחָ" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

דְּהִינּוּ זֶה הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל שֶׁהוּא חֹמֶר גָּמוֹר וְאַף־עַל־פִּי שְׂבֻדָּאֵי כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מֵאלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה הַנִּלְ"ל הוּא נִלְקָח מִמָּקוֹם מִיָּחָד אַף־עַל־
 פִּי־כֵן בְּשֶׁרֶשׁ הַכֹּל שֵׁם כָּלוּ חֵד:

סִדְרַת שְׁלֵשָׁתוֹ עָרוֹף הַיּוֹפְיִי:

(י) נהגו לקרות כהן אחר כהן בהפסק ישראל ביניהם ואומר החזן כשקורא לשני אע"פ שהוא כהן וכיוצא בזה נוהגים בלוי אחר לוי: הג"ה ולכן מותר לעלות ג"כ למפטיר בכי האי גוונא ואם קורא מפטיר סתם אין לחוש לפגמו דהרי לא מזכיר שמו. ויש אומרים דאין לקרות כהן או לוי למנין שבעה אבל לאחר שנשלם המנין יכולים לקרות כהן או לוי (אגור בשם מהרי"ו ומרדכי פ' הניזקין וב"י בשם ר' ירוחם) וכן נוהגין במדינות אלו ומיהו במקום צורך ודחק יש לסמוך אסברא ראשונה: (יא) יש מי שאומר שאם קרא החזן כהן או לוי ואינו שם לא יקרא לאחר בשם משום פגמו של ראשון אלא אחר יעלה מעצמו (וכן נהגו. ש"צ שהוא כהן יכול לקרוא כהן אחר לתורה) (מרדכי פרק הקורא עומד ואגור): (יב) עיר שכולה כהנים אם יש ישראל אחד ביניהם אותו ישראל קורא ראשון מפני דרכי שלום וכל שאין בהם ישראל כדי סיפוקם או שאין שם ישראל כלל קורא כהן אחר כהן שאין שם משום פגם שהכל יודעים שאין שם אלא כהנים והוא הדין לעיר שכולה לויים: (יג) אם קטן קורא בתורה בצבור בסימן רפ"ב. אם אין כהן אלא סומא או שאינו בקי. בסימן קל"ט: (יד) בני אדם החבושין בבית האסורין אין מביאים אצלם ס"ת אפילו בר"ה ויוה"כ: הגה והיינו דוקא בשעת הקריאה לבד אבל אם מכינים לו ס"ת יום או יומים קודם מותר (אור זרוע הגהות אשרי פ"ג דברכות) ואם הוא אדם חשוב בכל ענין שרי (שם):

סימן קלו (א) בשבת ויו"ט ויום הכפורים קוראים אחר הלוי ת"ח הממונין על הצבור ואחריהם ת"ח הראוים

למנותם פרנסים על הצבור (ששואלים אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר) ואח"כ בני ת"ח שאבותיהם ממונים על הציבור ואח"כ ראשי כנסיות וכל העם:

סימן קלז (א) ביום שקורין ג' אין קורין פחות מי' פסוקים וידבר עולה מן המנין ואי סליק ענינא בבציר מי' פסוקים כגון פרשת עמלק שאין בה אלא ט' פסוקים שפיר דמי: (ב) אין קורין עם כל אחד פחות מג' פסוקים שנים קורין ג' ג' ואחד קורא ד' ואיזה מהם שקורא ד' ה"ז משובח: (ג) אם דלג פסוק אחד ולא קראו אם הוא במנחה בשבת או בב' וה' וקרא יו"ד פסוקים בלא פסוק המדולג אינו חוזר ואם לאו חוזר אבל בשבת אפילו דילג פסוק אחד חוזר וקורא ואפילו אחר שהחזיר את התורה ואמר קדיש חוזר וקורא הוא ושנים עמו ואפילו הפטיר והתפלל מוסף חוזר וקורא פרשת המועדים (דינם) כמו מנחה בשבת ושני וחמישי לפי שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהן: (ד) אם קרא אחד ב' פסוקים צריך לחזור ולקרוא ואם לא קראו בין שלשתן אלא ט' פסוקים ג' לכל אחד אינם צריכים לחזור ולקרוא וראיה לדבר פ' עמלק אבל אם קראו פחות מט' צריכים לחזור ולקרוא: (ה) אם קרא פרשת פרה ופסק בהגר הגר בתוכם וגלל ס"ת חוזר ופותח ומתחיל מראש הפרשה עד תטמא עד הערב ומברך לפנייה ולאחריה: (ו) הקורא בתורה ראשון וקרא השני מה שקרא הראשון אם הוסיף על מה שקרא הראשון ג' פסוקים או אפילו שנים במקום דלא אפשר אותו שני עולה מן המנין ואם לאו אינו עולה מן המנין חוץ מפרי החג משום דלא אפשר:

סדר לקוטי תפלות היומי:

שצד: על כן הנני מפיל תחנותי לפניך אדון הרחמים והסליחות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חידושי המשנה
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו מִקֻּדְשׁוֹ שֶׁל מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יְהוּדָה תִּיקוּן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו מִקֻּדְשׁוֹ שֶׁל מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יְהוּדָה תִּיקוּן הַמִּידוֹת

שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַמְרֻבִּים
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כְּגִדְל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי
מִמְצוּלוֹת יָם וְתָשׁוּב וְתִתְקַן אֶת שְׁכְלִי וְתִרְחַם עָלַי וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה
מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי
רְדִיפַת הַמַּחֲשָׁבָה אַחַר תְּאוֹת וְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה חַם וְשָׁלוֹם
וְתִטְהַרֵנִי וְתִקְדֵּשׁנִי בְּקִדְשֶׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה וְתִסְרֵךְ מִמֶּנִּי יָגוֹן וְאַנְחָה
וְתִבְטֹל הָעֲצָבוֹת מִמֶּנִּי בְּבִטּוֹל גָּמוֹר וְתִזְכֵּנִי לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה,
שְׂאֵזְכָה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחֵדוּה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה
וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חַרְבוֹתַי וְתִחְזֹר וְתִבְנֶה הַיְכָלִי שְׁכְלִי עַל מְכוֹנּוֹ,
וְאַרְמוֹנֵי דַעְתִּי עַל מְשַׁפְטוֹ יֵשֵׁב בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה:

שְׂעָה: וְאַזְכָּה לַעֲלוֹת חֵישׁ קַל מִהֲרָה מִמְעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִדֶּרְגָא
לְדֶרְגָא עַד שְׂאֵזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְתַשְׁעָה הַיְכָלִין עֲלָאִין הָאֵלּוּ
שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, וְאַזְכָּה גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ
בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה לַעֲלוֹת לְכָל הַמִּדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הַקִּדְשָׁה, עַד
תְּכִלִּית מִדֶּרְגָה הָעֲלִיּוֹנָה כָּל מַה שְׂאֵפְשֶׁר לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לַעֲלוֹת
וּלְהַשִּׁיג בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר לְכַף יְרֵדָה הַנְּשָׁמָה בְּזֶה הָעוֹלָם מֵרוֹם
הַמְעַלּוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּזְכָּה עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיָהּ הַטּוֹבִים לָשׁוּב וּלְעֲלוֹת
לְמִקּוֹר חֲצֻבָה, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, בְּיִתֵּךְ שְׂאֵת וְיִתֵּךְ עִזֵּי:

שְׂעוֹ: חוּם וְחִמּוֹל עָלַי, כְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן, וְזִכְנֵי לְטוֹבָךָ הַגְּדוֹל
בְּאַמֶּת כִּי אֶתָּה טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל וְאַתָּה חָפִץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ
וּלְגִלוֹת לָהֶם אֱלֹהוֹתֶךָ אֲשֶׁר זֹאת הִיא תְּכִלִּית הַטּוֹבָה שְׁבִכָּל
הַטּוֹבוֹת חוּם וְחִנּוּנִי, וְתֵן בְּלִבִּי, וְעֲזֹרֵנִי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּאִפְן
שְׂאֵזְכָה לְשַׁבֵּעַ מִטּוֹבָךָ הָאֱמֶתִי, שְׂאֵזְכָה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ
בְּאַמֶּת וּרְדִיפַת מַחֲשַׁבְתִּי תִהְיֶה תָמִיד לְהַשִּׁיג אֹר הָאִין סוּף,

בְּקֹדֶשׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָהּ, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתַכְלִית מְדֻרָגָה
הָעֲלִיּוֹנָה וְקֹדֶשׁהּ שֶׁבְכָל הַמְדֻרָגוֹת וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִמְהַר
וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹתֵינוּ וְהַרְיֵסוֹתֵינוּ,
וְתִבְנֶה בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ וְתִחְזֹר וְתִבְנֶה וְתִתְקַן כָּל הַבְּנֵינִים
וְהַיְחָלּוֹת שֶׁל הַקֹּדֶשׁהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂמֵחָה
גְדוֹלָה תָּמִיד וְתִקִּים וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת
וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְתוֹצִיא כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים מִבֵּינֵיהֶם וְתִשְׁפִּיל
וְתִכְנִיעַ וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְסִטְרֵין אֲוִחֲרָנִין כְּלָם יִכְרְעוּ
וְיִפְלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ וְנִזְכָּה לְצֵאת מִהֲרָה מִן הַגְּלוּת
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִגְּלוּת הַגִּשְׁמִי וּמִגְּלוּת הַרוּחָנִי וְכָל הָעֲכוּ"ם
יִתְבַטְּלוּ אֶל יִשְׂרָאֵל, וְיִכִּירוּ כָּלֵם מַעֲלַת וְקֹדֶשׁת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל
אַחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְּחָה לָהּ בַּסּוּסִים וּבְרֶכֶב וּבַצְּבִים וּבַפָּרָדִים
וּבַבְּרָכּוֹת עַל הַר קֹדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם אָמַר ה' כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַמְּנַחָה בְּכָלִי טָהוֹר בֵּית ה'" וְתִתְגַּדֵּל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל הָעוֹלָם,
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים, הַגְּדִיל
ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים" וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "כִּי בְשִׂמְחָה
תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְכְּלוּן, הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל
עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כָף" וְנֹאמַר: "כִּי נָחַם ה' צִיּוֹן נָחַם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ
וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדוֹן וְעַרְבָתָהּ כְּגֹן ה' שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה
וְקוֹל זִמְרָה":

תְּפִלָּה כה סא: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ,
שְׂתַרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי,
שְׂאִזְכָּה לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל אֶת כַּח הַמְדָמָה שֶׁבְּלֵב וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחַר
שְׂרִירוֹת לְבִי הָרָע, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, רַק אִזְכָּה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'טז ❦ צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרָה לְ"צֶדֶק צִנְיָהּ מִקֻּוּהָ שִׁדְחָהּ לְצִדְדֵי מַסְפְּרֵיהָ רַבְּנָהּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

לְהִתְגַּבֵּר בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְשִׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאַזּוֹת
הַמְדַמְיּוֹת, וְכָל הַבְּלִבוּלִים וְכָל הַמְּנִיעוֹת, הַבָּאִים מִכַּח הַמְדַמָּה
שֶׁהוּא כַח הַבְּהִמְיּוֹת וְלֹא אֵעָשֶׂה עוֹד מֵעֲשֵׂה בְּהִמָּה, וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי
כָּל תְּאַזּוֹת הַבְּהִמְיּוֹת, וְלֹא אֶהְיֶה עוֹד "כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין וְעִיר
פְּרָא אָדָם יוֹלֵד", וְאַזְכָּה לְצֵאת וּלְעֵלוֹת מִבְּחִינַת בְּהִמָּה לְבְּחִינַת
אָדָם דְּקֻדְשָׁה, וְתַעֲלֵנִי מִהָרָה מִן הַמְדַמָּה אֶל הַשֶּׁכֶל דְּקֻדְשָׁה:

שְׂצַח: חוּם וְחֲנֻנִי וְרַחֵם עָלַי שְׂאֲזֻכָּה מִהָרָה לְשִׁבֵּר אֶת כַּח הַמְדַמָּה
וּלְעֵלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל דְּקֻדְשָׁה וְיָקוּם וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלָּה תְּכוֹנַת שְׁכְלִי
לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְיִפְתַּח לִי אֹזֶר הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקֻדְשָׁה,
וְאַזְכָּה לְהִתְבּוֹנֵן בְּשְׁכְלִי, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְהוֹצִיא מִתִּיקוּת שְׁכְלִי מִכַּח
אֶל הַפְּעַל וְאַזְכָּה לְהָבִין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים
בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֹהוֹתֶךָ עַד שְׂאֲזֻכָּה לְקַנּוֹת
בְּשְׁכְלִי חֲדוּשִׁים וּבְנִינִים שְׁלֵמִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַעֲבוּדַת ה'
וּבְהַשְּׂגוֹת אֱלֹהוֹת: